

Arrest

nr. 326 111 van 5 mei 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het beroep is gericht tegen een beslissing van “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder) op 8 juli 2024.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. K., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een soennitische moslim en bent afkomstig van het dorp B. (district K., provincie Nangarhar). U woonde daar samen met uw ouders en uw twee jongere broers. Uw familie had in het dorp ongeveer veertien jerib landbouwgrond die verbouwd werd door uw vader en uw jongere broer O. Sinds 2017 had u op de bazaar een naaiwinkel.

U ging tot de achtste graad naar school in Afghanistan. Op school leerde u ongeveer twee jaar voor uw vertrek een meisje kennen, (...). Jullie zagen elkaar voor het eerst aan de waterpomp op de speelplaats en

het was liefde op het eerste gezicht. Een tijdje na de eerste ontmoeting gaf u (...), via uw jongere broer S., een gsm zodat jullie contact konden houden. Jullie belden elkaar sindsdien gedurende vijf of zes maanden elke dag op. (...) kwam ook een aantal keer op bezoek in uw naaiwinkeltje. Na zes maanden werd (...) door haar familie betrappt met de gsm. (...) werd vervolgens zwaar geslagen en de gsm werd vernietigd. Een maand later slaagde u erin om via S. een nieuwe gsm aan (...) te bezorgen waarna jullie contact herstelde. (...) spoorde u aan om uw familie een officieel huwelijksaanzoek te laten doen. Uw familie ging akkoord en enkele weken later deden uw ouders voor het eerst een aanzoek. Omdat uw familie een huwelijksaanzoek deed had de familie van (...) door dat u de jongen was met wie ze al die tijd al contact had. De familie weigerde uw huwelijksaanzoek stellig en beschuldigde u ervan hun dochter een slechte naam te hebben gegeven. In de maanden die hierop volgden deed uw familie nog drie keer een aanzoek wat telkens geweigerd werd door de familie van (...). Na de vierde weigering, stelden de maliks van uw dorp, op verzoek van uw vader, dezelfde vraag aan de familie van (...). Opnieuw werd het verzoek echter afgeketst.

Een tijdje later belde (...) u in paniek op en zei dat ze verplicht werd te trouwen met haar neef W. Omdat ze dit niet wou, vluchtte ze vervolgens naar uw huis. De familie van (...) stond niet veel later bij jullie aan de deur om haar op te halen. U en (...) werden hierbij geslagen tot de maliks tussenbeide kwamen en jullie allemaal naar huis stuurden. Ze organiseerden de dag erna een jirga om de problemen tussen beide families opgelost te krijgen. Na dit incident bleven jullie verder contact hebben met elkaar en kwam (...) nog tweemaal op bezoek in uw winkeltje.

Drie of vier dagen na de machtsovername belde (...) u een laatste keer op. Ze zei dat haar familie zich had aangesloten bij de taliban en dat ze een plan hadden u te vermoorden. Voor de machtsovername konden ze namelijk niets doen omdat uw maternale oom, H., voor het leger werkte en uw vader bevriend was met de districtschef. Na dit telefoontje vluchtte u weg naar het huis van uw maternale oom, T. (...), in Jalalabad. (...) is sinds het laatste contact dat u met haar heeft gehad spoorloos verdwenen. Haar familie verdenkt u ervan samen met haar te zijn wegevlucht.

Ongeveer acht of negen dagen na de machtsovername kwamen haar broers, neven, de zonen van haar oom en haar vader samen met enkele talibanstrijders een eerste maal naar uw huis op zoek naar u. Dit gebeurde in totaal vier keer. Op de elfde dag ontving uw familie een oproepingsbrief van de taliban waarin stond dat u zich moest melden. De volgende dag besloot u uiteindelijk Afghanistan te verlaten.

Één week na uw vertrek uit Afghanistan kwam de familie van (...) opnieuw naar uw huis op zoek naar u. Uw familie zei echter dat u vertrokken was.

U reisde verder via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk.

U kwam aan in België waar u op 9 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Sinds uw vertrek uit Afghanistan komt de familie van (...) om de maand of om de twee maanden op bezoek bij uw familie om te controleren of u al dan niet teruggekeerd bent.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de familie van (...), die sinds de machtsovername banden heeft met de taliban, uit wraak omwille van de slechte reputatie die u (...) bezorgd zou hebben.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor. Kopieën van de taskara's van uw ouders, uw zus, uw broer O. en van uzelf; kopieën van foto's van het werk van uw maternale oom H. voor het nationale leger en een kopie van de oproepingsbrief van de taliban.

U maakte op 29 september 2023 opmerkingen over aan het CGVS betreffende de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 06 juli 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonst dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Analyse van deze gegevens geeft

mijn inziens aan dat A.K. op datum van 17-06-2022 een leeftijd heeft van 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar'. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Verder baseert u uw vertrek uit Afghanistan op de problemen die u door de machtsovername ondervond met de familie van het meisje met wie u sinds ongeveer twee jaar voor uw vertrek een relatie had (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 05.09.2023 (CGVS I), p. 9 & notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 07.02.2024 (CGVS II), p. 10). Uw verklaringen hieromtrent werden echter gekenmerkt door inconsistenties, vaagheden en onwaarschijnlijkheden waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

Wat betreft uw liefdesrelatie met (...) moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw relatie, die ongeveer twee jaar zou geduurd hebben allerminst aannemelijk zijn.

Zo legde u om te beginnen vage en inconsistente verklaringen af over het ontstaan en het verdere verloop van jullie relatie. U verklaarde dat jullie elkaar voor het eerst zagen op school, aan de waterpomp (CGVS I, p. 21 & CGVS II, p. 8). Ongeveer twee of drie dagen later zeiden jullie dat jullie elkaar leuk vonden en zo begon jullie liefde (CGVS II, p. 8). Gevraagd wat er vervolgens gebeurde verklaarde u dat jullie een tijdje gedurende elke middagpauze een gesprek aanknoopten voordat u haar uiteindelijk een gsm gaf (CGVS II, p. 8). Uw verklaringen over wanneer u op het idee kwam een gsm aan (...) te geven waren echter inconsistent. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u reeds één maand na jullie eerste ontmoeting een gsm aan (...) bezorgde (CGVS, p. 22). Later, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat dit pas na zeven maanden was (CGVS, p. 8). Ook over de ontdekking van de eerste gsm door de ouders van (...) legde u geen samenhangende verklaringen af. Initieel zei u dat dit gebeurde toen jullie reeds zes maanden een relatie hadden (CGVS I, 24). Later zei u dan weer dat dit zes of zeven maanden was nadat u haar de gsm had gegeven (CGVS II, p. 11). Echter, aangezien reeds werd gesteld dat u in de eerste plaats geen samenhangende verklaringen aflegde over het moment waarop u de eerste gsm aan (...) bezorgde, overtuigen ook deze verklaringen allerminst. Dat u er doorheen beide persoonlijke onderhouden niet in slaagde een consistente tijdlijn te schetsen van enkele cruciale gebeurtenissen in uw relatie met (...), ondermijnt stellig de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Tevens bleven uw verklaringen over (...), het meisje op wie u verliefd werd, en over jullie relatie erg aan de oppervlakte. Dit ondanks uw bewering dat jullie relatie minstens twee jaar zou geduurd hebben (CGVS I, p. 9, CGVS II, p. 10). Toen u de kans kreeg om te vertellen over alles wat u zo bijzonder vond aan (...) zei u zonder al te veel in detail te treden dat ze slim, braaf en mooi was, dat ze dokter wou worden en dat ze een goede opvoeding had genoten en nooit boos was (CGVS II, p. 6). Gevraagd haar karakter te omschrijven, zei u dat ze een goed karakter had en dat ze lief was tegen mensen (CGVS II, p. 6). Verder was u niet op de hoogte of (...) hobby's of specifieke interesses had (CGVS II, p. 10). Ook wat (...) bijzonder vond aan u kon u niet vertellen omdat het een kwestie van het hart is als je van iemand een goed gevoel krijgt (CGVS II, p. 10). Het doet tevens verbazen dat u beweerde op frequente basis contact te hebben met (...) via de gsm maar dat u gevraagd naar jullie gespreksonderwerpen niet verder raakte dan: "gewoon dingen zoals kom je morgen naar school, wat heb je gedaan vandaag, ben je ziek niet ziek" (CGVS II, p. 9). Zeker aangezien jullie gesprekken volgens uw verklaringen doorsnee 30 tot 40 minuten duurden, overtuigen deze weinigzeggende verklaringen niet (CGVS II, p. 12). Bovendien vertelde u, gepolst naar een anekdote van iets dat jullie gedurende jullie twee jaar durende relatie hebben meegemaakt slechts in vage termen over de eerste keer dat ze u bezocht in uw winkeltje (CGVS I, p. 23 & CGVS II, p. 10). Wanneer of hoe vaak ze uw winkeltje heeft bezocht kon u verder niet verduidelijken (CGVS I, & CGVS II, p. 9, 10). Dat u niet verder komt dan dergelijke banale en algemene verklaringen, zonder bijzonderheden te kunnen aanhalen, doet meteen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met (...).

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verboden liefdesrelatie, wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake de problemen die deze relatie opleverde teniet gedaan. Daarenboven overtuigen uw verklaringen over uw problemen an sich niet.

Om te beginnen misten uw verklaringen omtrent het ontstaan van uw problemen met de familie van (...) plausibiliteit en consistentie. U beweerde dat uw familie viermaal naar het huis van (...) ging om een huwelijksaanzoek te doen (CGVS I, p. 25 en CGVS II, p. 12). De eerste keer was enkele weken nadat de familie van (...) de gsm hadden ontdekt (CGVS I, p. 25). Initieel verklaarde u dat de familie van (...) reeds bij het eerste aanzoek onmiddellijk doorhad wie u was en dat ze uw aanzoek daarom weigerde (CGVS I, p. 25). Volgens uw latere verklaringen ontdekten ze echter pas dat u de jongen van de gsm was toen u meerdere huwelijksaanzoeken deed (CGVS II, p. 12). Hierop gevraagd waarom ze uw eerste huwelijksaanzoek dan ook weigerden, zei u dat dit binnen de Afghaanse context normaal was (CGVS II, p. 12), wat lijkt te impliceren dat er toen nog geen vuiltje aan de lucht was. Conform bovenstaande vaststellingen slaagde u er niet in te verduidelijken wanneer uw problemen met de familie van (...) precies begonnen, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent ernstig teniet doet. Des te meer daar u zelf verklaarde dat uw familie en de familie van (...) in het verleden nooit eerder problemen hadden gekend (CGVS II, p. 11).

Bovendien overtuigden ook uw verklaringen over wat er gebeurde nadat jullie verboden relatie aan het licht kwam, niet.

Volgens uw verklaringen werd u voor de machtsovername nooit persoonlijk bedreigd door de familie van (...) (CGVS I, p. 17). Er zou voor de machtsovername dan ook slechts één incident plaats hebben gevonden tussen u en de familie van (...) namelijk de vechtpartij toen (...) naar uw huis was gevlucht (CGVS I, p. 27). U legde echter wederom geen consistente verklaringen af over wanneer dit incident precies plaatsvond. Eerst

verklaarde u dat u en (...) ongeveer tien maanden voor de machtsovername door haar familieleden in elkaar geslagen werden toen (...) naar uw huis was gevlucht (CGVS I, p. 27). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat u niet wist hoelang voor de machtsovername dit incident plaatsvond maar dat het ongeveer tien maanden was nadat uw familie, met de hulp van de malik, een laatste keer om de hand van (...) had gevraagd (CGVS II, 16). Aangezien dit volgens uw eerdere verklaringen reeds één jaar voor de machtsovername was gebeurd (CGVS I, p. 29), komen beide verklaringen inzake het concrete tijdstip van dit incident allesbehalve overeen. Dat u geen samenhangende verklaringen kon afleggen over het enige incident dat plaatsvond tussen u en de familie van (...) voor de machtsovername, ondermijnt stellig de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Verder beweerde u dat het conflict tussen u en de familie van (...) voor de machtsovername niet escaleerde omdat u een maternale oom had die werkte voor de voormalige overheid (CGVS I, p. 16 & CGVS II, p. 15). Dit is echter een louter blote bewering. U legde ter staving van uw verklaringen inzake het voorgehouden profiel van uw maternale oom immers louter enkele foto's neer. Aan dergelijk privébeeldmateriaal kan echter geen bewijswaarde worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft met andere woorden geen zicht op waar en onder welke omstandigheden deze foto's werden gemaakt. Bovendien legde u geen enkel (begin van) bewijs neer inzake een eventuele familieband die zou bestaan tussen uzelf en de persoon die op de foto's te zien is. Gevraagd of u op één of andere manier kan bewijzen dat deze persoon uw maternale oom is, gaf u het nietszeggende antwoord dat u 'daar niet over hoeft te liegen' (CGVS I, p. 22). Daarenboven heeft u de identiteit van de persoon die wordt afgebeeld op geen enkele wijze aangetoond waardoor het sowieso niet mogelijk is een familiale band tussen u en deze persoon aannemelijk te maken.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van uw maternale oom, kan er ook niet worden ingezien hoe u nadat uw verboden relatie met (...) werd ontdekt, nog maandenlang probleemloos in Afghanistan kon verblijven. U verklaarde immers dat er sinds het incident waarbij (...) naar uw huis vluchtte, geen andere incidenten meer plaatsvonden tussen u en de familie van (...) (CGVS I, p. 27). Zeker gezien de door u geschetste gevolgen van het hebben van een verboden liefdesrelatie in de Afghaanse, conservatieve samenleving, is dit allerminst waarschijnlijk (CGVS I, p. 22). Hierbij dient nog gesteld dat het tevens frappant is dat u beweerde nog tot de machtsovername contact te hebben gehad met (...) (CGVS I, p. 27 & CGVS II, p. 13). Sterker nog, (...) zou ook nog tweemaal naar uw winkel zijn gekomen (CGVS I, p. 27). De lichtzinnigheid waarmee zowel u als (...) omgingen met de risico's van jullie relatie is, opnieuw in het licht van de door u geschetste Afghaanse context en Pasjtoense tradities, op zijn minst weinig plausibel te noemen.

Bovendien overtuigden ook uw verklaringen omtrent de escalatie van het conflict tussen u en de familie van (...) na de machtsovername niet. Volgens u was de escalatie te wijten aan de aansluiting van verschillende leden van (...)’s familie bij de taliban na de machtsovername. U maakte echter op geen enkele manier aannemelijk dat de familie van (...) zich na de machtsovername aansloot bij de taliban. U kon immers niet verklaren waarom de familie van (...) na de machtsovername plotsklaps banden smeedde met de taliban (CGVS II, p. 5). U zei louter dat ze “misschien al een tijdje voor de groepering werkte” maar dat jullie er pas van op de hoogte waren sinds de machtsovername (CGVS I, p. 12). U was ook niet op de hoogte van eventuele talibansympathieën die de familie van (...) reeds zou gehad zou hebben voor de machtsovername omdat ze nooit iets zeiden over de taliban (CGVS II, p. 5 & 16). Nochtans verklaarde u eerder dat het mogelijk is dat ze voor de machtsovername reeds pro taliban waren (CGVS I, p. 29). Ook uw verklaringen over wat ze concreet doen binnen de taliban bleven oppervlakkig. U zei louter in vage termen dat ze sinds de machtsovername voor de talibancommandant A. werken en dat ze jobs hebben als o.a. lijfwachten en chauffeurs en dat ze sinds de machtsovername een salaris krijgen van de taliban (CGVS I, p. 12 & CGVS II, p. 5). Dat u er niet in slaagde meer concrete verklaringen af te leggen over de banden die de familie van (...) sinds de machtsovername heeft met de taliban, ondermijnt stellig de geloofwaardigheid van het bestaan van dergelijke banden.

Conform het bovenstaande maakte u niet aannemelijk dat u in Afghanistan een verboden liefdesrelatie had die u door de machtsovername problemen opleverde met de familie van het meisje, die sinds de machtsovername banden had met de taliban. Bijgevolg kan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen inzake de nasleep van deze voorgehouden problemen, in casu de aanvallen op uw huis, de oproepingsbrief van de taliban en het feit dat de familie van (...) nog steeds vaak uw familie benadert op zoek naar u (CGVS I, p. 16, 17).

Betreffende de oproepingsbrief dient hierbij gesteld dat u slechts een loutere kopie neerlegde waarvan de authenticiteit sowieso niet kan worden nagegaan. Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Tevens blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke oproepingsbrief bijzonder relatief en volstaat deze op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Bovendien kan u opmerkelijk genoeg zelf niet concreet vertellen over de

inhoud van de oproepingsbrief (CGVS I, p. 20 & CGVS II, p. 15). Dit gebrek aan interesse omtrent uw eigen lot zet verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw problemen op de helling.

Ook de overige documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie vermogen te wijzigen. De taskara's die u neerlegde van uzelf en van uw familieleden zijn immers slechts loutere aanwijzingen van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

Betreffende de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 29 september 2023, dient tot slot nog gesteld dat het louter twee minieme correcties betreffen die bovenstaande appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming niet ombuigen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts

preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm) (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties

tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om

duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk

zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken en aanvullende nota's

2.1. Stukken die reeds voorlagen op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud bij verweerder, geïnventariseerd door verweerder in het administratief dossier als volgt:

- taskara broer O.
- taskara zus S.
- taskara moeder VZ
- taskara VZ
- foto's werk mat. oom (leger)
- oproepingsbrief
- taskara vader VZ

2.2. Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

- https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
 - UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
 - COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf
 - EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments
 - EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus.pdf

2.3. Verzoeker legde voorafgaandelijk aan de zitting een aanvullende nota neer waarin hij bijkomende elementen wenst uiteen te zetten aangaande de veiligheids- en socio-economische situatie in Afghanistan in antwoord op de aanvullende nota van verweerder. Verzoeker zet uiteen waarom hij van oordeel is dat hij als terugkeerder problemen zal hebben en waarom hij minstens recht heeft op subsidiaire bescherming.

Verzoeker legde ook een aanvullende nota neer ter zitting, in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, waarin hij de nadruk legt op het feit dat hij in het kader van zijn tewerkstelling in België zeer gewaardeerd wordt en dit een bijkomend element betreft van verwestering. Verzoeker voegt een getuigenis van de werkgever, die toelicht dat verzoeker vaardigheden heeft, die zeer moeilijk te vinden zijn.

3. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft wel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354). Hoe dan ook heeft verweerder geen verweernota neergelegd.

4. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op de motieven van de bestreden beslissing. Vooreerst stipt hij aan dat hij inderdaad zich ten onrechte minderjarig heeft verklaard op het ogenblik van aankomst in België, maar dat hij ernstig ziek was en anders geen opvang en medicatie zou gekregen hebben. Hij citeert uit zijn gehoor bij verweerder waar hij verklaarde dat hij TBC had en dus absoluut nood had aan medische opvolging. Volgens verzoeker dient hiermee rekening gehouden te worden, was dit in zijn situatie begrijpelijk en kan verweerder niet zonder meer stellen dat dit de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas zou ondermijnen.

Wat betreft de geloofwaardigheid van verzoeker zijn verklaringen omtrent zijn liefdesrelatie met S., stelt hij op alle vragen geantwoord te hebben en weerlegt hij verschillende motieven van de bestreden beslissing onder meer aangaande de hobby's van zijn vriendin, het ogenblik van afgifte van de eerste gsm en wijst hij op zijn doorleefde verklaringen. Verder erkent verzoeker wel dat er nog onduidelijkheid blijft aangaande het ogenblik waarop de familie van het meisje doorhad welke jongen haar de gsm had verschaft, of over het precieze tijdstip van de vechtpartij, nu hij niet precies kan zeggen hoelang dit incident voor de machtsovername had plaatsgevonden. Hij wijst er evenwel op dat er moet rekening gehouden worden met het tijdsverloop en de vele gebeurtenissen die verzoeker zijn overkomen. Verzoeker wijst eveneens op het voordeel van de twijfel

dat hem moet worden toegekend, zelfs indien er onduidelijkheden of vaagheden kunnen worden gevonden, gezien de ernst van de situatie.

Wat betreft de tewerkstelling van zijn maternale oom gaat verzoeker in op het motief dat verweerder geen waarde hecht aan de voorgelegde foto's. Hij stelt dat hij evenwel geen andere documenten van die oom kan neerleggen. Verzoeker citeert uit de rechtsleer van Hathaway en uit de Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié van UNHCR om aan te tonen dat wordt aanvaard dat verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn van de hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat die mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden voorkomen aangaande de relevante bijzonderheden.

Verzoeker herhaalt dat de familie van het meisje niets durfde te ondernemen zolang de voormalige overheid aan de macht was. Wat betreft de banden van de familie van het meisje met de taliban, voert verzoeker aan dat hij concrete verklaringen heeft afgelegd en gewoon niet meer info heeft over de familie van zijn vriendin en hun banden met de taliban. Dit is volgens hem geen reden om te twijfelen aan de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Tot slot gaat verzoeker nog in op de oproepingsbrief van de taliban. Hij concludeert dat zijn relaas ten onrechte als ongeloofwaardig werd afgedaan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht toe waarom hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus hem moet worden toegekend.

Verzoeker verzoekt de Raad om in hoofdde de vluchtelingenstatus te erkennen en in subsidiaire orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

5. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

6. Samenwerkingsplicht en bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden, de samenwerkingsplicht en bewijslast wordt uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”* Dit artikel vormt de omzetting van artikel 4, lid 5 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en vermeldt de voorwaarden voor de toekenning van het voordeel van de twijfel.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

7.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de identiteit en Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet worden betwist door verweerder. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp B., district Khewa in de provincie Nangarhar.

7.3. Verzoeker beroept zich zowel voor verweerder als in het verzoekschrift op een gegronde vrees voor vervolging omwille van het feit dat hij een buitenechtelijke relatie had met een meisje, dat zij is weggelopen van huis naar verzoeker en hij omwille van die relatie de wraak vreest van de familie van dat meisje. Hij baseert zich eveneens op zijn langdurig verblijf en tewerkstelling in België.

7.4. Op basis van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan hierover het volgende worden vastgesteld.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft

over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afgaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 39).

Specifiek rond het weglopen van huis stelt het hoger aangehaald Nederlands ambtsbericht dat volgens een rapport van UNAMA over de doodstraf en lijfstraffen tussen 13 november 2022 en 30 april 2023 ten minste 43 gevallen van lijfstraffen werden gedocumenteerd. In die 43 gevallen werden 58 vrouwen, 274 mannen en twee mannelijke kinderen geselsd voor verschillende overtredingen, waaronder zina, “weglopen van huis”, diefstal, homoseksualiteit, alcoholgebruik, fraude en drugshandel. Ook in de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 wordt verduidelijkt op p. 77 dat seksuele relaties buiten het huwelijk met toestemming, niet worden onderscheiden van verkrachting en dat ze beiden als zina worden gedefinieerd en bestraft met steniging en zweepslagen. Er wordt op p. 104 en p. 122 wederom melding gemaakt van zweepslagen die door UNAMA werden gedocumenteerd, die meestal betrekking hadden op zina, overspel of “weglopen van huis”.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt wel melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136

vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Meer specifiek wat betreft het overschrijden van religieuze, morele en sociale normen stelt de EUAA Country Guidance van mei 2024 dat het overschrijden van morele en/of sociale normen kan aanleiding geven tot eer-gerelateerd geweld, vooral tegen vrouwen maar niet exclusief tegen vrouwen. Er wordt aangehaald dat de visie van de Taliban op de sharia ook beïnvloed is door lokale tradities en stamcodes. Specifiek wat betreft zina, hetgeen betrekking heeft op onwettige seksuele relaties, overspel en seks voor het huwelijk, stelt het verslag dat dit zowel reactie van de Taliban kan veroorzaken als van het algemeen publiek. Opnieuw wordt melding gemaakt op p. 53 van UNAMA, die 394 gevallen van zweepslagen documenteerde tussen 15 augustus 2021 en 24 mei 2023, meestal voor zina, inbegrepen overspel of weglopen van huis. Er wordt ook op p. 54 aangehaald dat een jongen en een meisje werden doodgeschoten door een familielid voor het hebben van een seksuele relatie buiten het huwelijk.

In de EUAA Country Guidance van mei 2024 wordt op p. 52 verwezen naar het EASO Country of Origin Information Report *"Afghanistan individuals targeted under societal and legal norms"* van december 2017. Dit rapport gaat onder meer in op eer-gerelateerd geweld, de regels van de "Pashtunwali", mogelijkheden tot verzoening, eerwraak en vrouwen en het viseren van koppels en mannen in het kader van zina. In het rapport wordt onder meer aangehaald dat naast het feit dat zina een "hudud misdaad" is, dit ook in de Afghaanse samenleving als een bijzonder schandelijke daad wordt ervaren dat kan aanleiding geven tot doodsb bedreigingen en ermoorden (p. 43). Meer specifiek in het kader van het Pashtunwali gewoonterecht moeten in geval van zina zowel de jongen als het meisje worden gedood (p. 44). Ten tijde van het publiceren van het rapport in 2017 wordt ook melding gemaakt van gevallen van koppels die wegliepen van hun families en daarvoor werden veroordeeld tot gevangenisstraf van zes jaar (p. 47). In het hoofdstuk rond het viseren van koppels en mannen voor zina (p. 50), leest de Raad dat wordt gerapporteerd dat families van jonge koppels die een relatie beginnen of weglopen, de vrouw soms dwingen klacht in te dienen wegens ontvoering tegen de jongen omdat ze niet akkoord gaan met het huwelijk. Ook officiële rechtbanken veroordeelden koppels tot gevangenisstraf wegens het samen weglopen of voor zina. Ook werden jonge koppels die huwden tegen de wil van hun familie, bedreigd of gedood in ermoorden wegens beschuldigingen van overspel of oneer. Schendingen van de eer door seks voor het huwelijk vallen onder "badal", hetgeen staat voor gerechtigheid door bloedwraak en dergelijke zaken worden geregeld tussen families waarbij de mannelijke dader kan gevisieerd worden in het proces. Ook UNHCR heeft melding gemaakt van bloedwraak en ermoorden als een gevolg van weglopen, waarbij de vrouw en soms ook de man wordt gedood om de familie-eer te herstellen. Verschillende concrete voorbeelden worden aangehaald waarbij bijvoorbeeld een vrouw werd vermoord door haar broer, tien jaar nadat ze was weggelopen en zich had gevestigd in de hoofdstad van een provincie (p. 51). Een ander incident betreft een man die zijn 20-jarige schoondochter vermoordde om haar te straffen voor het overschrijden van de eer en voor haar immoreel gedrag, omdat ze aan de telefoon had gesproken met een vreemd persoon en was weggelopen (p. 53). Het wordt ook gerapporteerd op p. 59 dat het geweld tegen vrouwen aanleiding geeft tot automutilatie en zelfmoord.

Een hoofdstuk uit het voormeld rapport van EASO is verder gewijd aan de pashtunwali en eerwraak, waarbij de pashtunwali wordt omschreven als een soort van gewoonterechtelijke traditie dat een systeem omvat van sociale relaties waarbij het gaat om een complexe ongeschreven tribale code van het geïdealiseerd gedrag dat van een Pashtun mag verwacht worden. De centrale concepten zijn eer en schande, gastvrijheid en waardigheid, waarbij het schenden van de eer als primordiaal vergrijp in bepaalde situaties de sanctionering en aanvaarding van moord toestaat en het zelfs beschouwt als een vereiste voor herstel van de groepseer door vergelding, herstel van het evenwicht of wraak (badal). Specifiek wat betreft "bloedwraak en vrouwen" stelt het rapport dat UNHCR heeft aangehaald dat een schending van de familie-eer kan resulteren in gewelddadige ruzies of het zoeken naar vergelding door de familie (p. 87). Aangaande de vergiffenis en verzoening binnen de Pashtunwali, wordt vergiffenis soms betracht via een jirga met lokale ouderen. Er wordt evenwel aangehaald dat voor overtredingen tegen "namoos" (de kuisheid van vrouwen of seksuele omgang met een vrouw waarmee men niet getrouwd is) er geen vergeving is door "nanawatai" (p. 88). Indien geen compromis wordt bereikt, zal de vijand worden verjaagd en vermoord. Specifiek aangaande de wraak, indien geen compromis wordt bereikt, stelt het rapport dat wraak wel is gelinkt aan het vermogen om geweld toe te passen. Gewone Afghanen kunnen niet gemakkelijk wraak nemen op mensen met een machtspositie en mensen die beschermd worden door gewapende mannen en beveiliging (p. 88-89). Ook van "de handel" in vrouwen en meisjes wordt gewag gemaakt ter compensatie, teneinde een bloedwraaksituatie te beëindigen (swara in het Pashtou), vooral in rurale Pashtoeengebieden. (p. 90)

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan volgens de EUAA worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een

specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 52 en 57).

In de bestreden beslissing hecht verweerder evenwel geen geloof aan de verklaringen van verzoeker wegens incoherenties, vaagheden en onwaarschijnlijkheden.

Anders dan verweerder is de Raad van oordeel dat verzoeker wel een voldoende consistent (tussen beide gehoren bij verweerder, alsook in vergelijking met het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken), gedetailleerd en aannemelijk relaas heeft gebracht, wat betreft de relevante bijzonderheden.

Zo stelt de Raad vast dat verzoeker veel details aangaande het meisje en haar gezin/familie kan vertellen en doet hij dit eveneens op consistente wijze tijdens de twee verhoren bij verweerder. Zo geeft hij onder meer consistent weer wanneer ze elkaar hebben leren kennen, in welke precieze context, geeft hij de namen van haar ouders, broers en zus, oom en neef in het dorp, geeft hij de leeftijden weer van die broers in verhouding tot zijn eigen leeftijd, de naam van hun stam, de naam van haar vriendinnen, de naam van verschillende van haar leerkrachten, hoe lang de afstand was van hun huis en geeft hij het werk weer van haar ouders en haar broers voor en na de machtsovername.

De Raad acht het niet alleen aannemelijk dat verzoeker en dat meisje elkaar kennen als dorpsgenoten, maar eveneens dat zij er een buitenechtelijke relatie op hebben nagehouden en dat dit tegen de zin was van de familie van het meisje. In deze moet ook rekening gehouden worden met de jonge leeftijd van verzoeker op het ogenblik van de aangehaalde feiten. Zo stelde de leeftijdstest vast dat verzoeker op 17 juni 2022 een leeftijd had van minstens 18 jaar (20 jaar – een standaarddeviatie van twee jaar), zodat verzoeker bij vertrek kort na de machtsovername minstens 17 jaar oud moet geweest zijn. Er wordt melding gemaakt van een relatie van ongeveer twee jaar, dermate dat verzoeker vermoedelijk tussen de 15 en 17 jaar was ten tijde van de aangehaalde feiten. Bijgevolg moet nagegaan worden of die aangehaalde verboden relatie redelijkerwijs kan kaderen in een relatie van adolescenten. Dat verzoeker in eenvoudige woorden weergeeft wat hij in haar bijzonder vond, zoals haar intelligentie, schoonheid en goede opvoeding acht de Raad niet onaannemelijk. Anders dan verweerder stelt, kan verzoeker inderdaad een anekdote vertellen over hun eerste ontmoeting in zijn winkel, die de Raad niet onaannemelijk overkomt, waarbij wel een bijzonderheid wordt aangehaald. Verweerder hecht veel belang aan de hobby's van het meisje en neemt niet aan dat zij naast haar schooltijd gewoon thuis diende te werken, doch het is de Raad onduidelijk op welke informatie verweerder zich steunt om te veronderstellen dat alle Afghaanse meisjes hobby's moeten hebben in hun vrije tijd. Er is overigens geen specifieke vraag gesteld naar haar interesses, wel naar de specifieke hobby's en dingen in de vrije tijd. Verzoeker wist overigens wel te vertellen wat haar ambitie was, hetgeen kadert in de interesses. Hoe dan ook heeft verzoeker niet enkel verklaard dat ze het in hun gesprekken hadden over school, de dagactiviteit of de gezondheidstoestand. Hij geeft tijdens de gehoren regelmatig weer wat ze tegen elkaar zeiden over hun problematische relatie in de ogen van haar familie en de risico's dat dit met zich meebracht (bv. p. 23/32 eerste gehoor). Verder kon verzoeker bij benadering wel verduidelijken hoe vaak zijn vriendin naar zijn winkel is gekomen.

Ook wat betreft de problemen die ontstonden nadat de relatie aan het licht kwam, omdat de familie van het meisje zich in hun eer geschonden achten, is de Raad van oordeel dat de verklaringen afdoende gedetailleerd, consistent en redelijkerwijs aannemelijk zijn. Zo legt verzoeker gedetailleerde (en gruwelijke) verklaringen af over welk geweld het meisje precies heeft ondergaan op het ogenblik dat ze werd betrappt door haar familie met een gsm (p. 24/32), legt hij ook consistente verklaringen af aangaande de jirga die hij aanhaalt als ultieme verzoeningspoging tussen de families zoals onder meer de namen van de dorpsouderen die daaraan deelnamen (consistent tussen beide gehoren), evenals wat de familie van het meisje wilde als compensatie voor de geschonden familie-eer, nl. de dochter van een paternale oom van verzoeker, maar wilde de familie van het meisje dan nog steeds geen huwelijk tussen verzoeker en hun dochter aanvaarden.

Samenvattend volgt de Raad dan ook het betoog in het verzoekschrift dat de antwoorden van verzoeker tijdens beide interviews voldoende doorleefd waren.

Dit alles vindt ook voldoende weerklank in de hoger aangehaalde landeninformatie, die verweerder heeft ter beschikking gesteld, over de sancties die in Afghanistan worden gehanteerd, zowel officieel als door de bevolking voor een eenvoudig gegeven als telefoneren met een niet verwant familielid van het andere geslacht, het weglopen van huis of zina en over de regels die gelden binnen de Pashtunwali aangaande eerwraak voor het aantasten van de familie-eer. Verzoeker verwijst immers vaak in diens gehoren naar de regels binnen de Pasjtoencultuur. Zo blijkt uit de hoger aangehaalde landeninfo, dat in geval van zina de situatie voor het meisje vaak veel erger is dan voor de jongen, hetgeen verzoeker ook uitdrukkelijk bevestigt in zijn gehoor, maar dat volgens het Pashtunwali gewoonterecht in geval van zina zowel de jongen als het meisje in principe moeten worden gedood, indien de verzoeningsmechanismen, zoals een jirga mislukken. De kwestie dat men in het kader van een jirga in gelijkaardige situaties het conflict tracht op te lossen door het “geven van” een meisje van de ruime familie van verzoeker aan de familie van het meisje, blijkt ook een

gerapporteerd fenomeen te zijn. Het gegeven dat verzoeker aanhaalt dat hij door de familie wordt beschuldigd van “ontvoering” van het meisje, vindt eveneens weerklank in hoger aangehaald rapport, evenals zijn consistente verklaringen dat het meisje zelfmoord heeft overwogen. Dat de familie desondanks het been stijf hield en niet met de voorgestelde compensatie akkoord kon gaan, kan stroken met de informatie dat voor overtredingen tegen “namoos” (de kuisheid van vrouwen of seksuele omgang met een vrouw waarmee men niet getrouwd is) er geen vergeving is door “nanawatai”.

Verzoeker verklaarde dat het conflict tussen beide families niet escaleerde voor de machtsovername omdat zijn maternale oom werkte voor het Afghaanse leger en zijn vader goede connecties had met de districtschef. Anders dan verweerder stelt, meent de Raad dat er geen sprake is van een loutere blote bewering wat betreft de maternale ooms tewerkstelling. Verzoeker heeft dienaangaande wederom gedetailleerde en consistente verklaringen afgelegd tussen beide gehoren, zo heeft hij kennis van de duurtijd van het werk voor het leger, de rang als officier, de inhoud van diens taken, waar die oom in Afghanistan op missie ging, het salaris van die maternale oom en geeft hij de naam van de chef van die oom. Ook al heeft verzoeker inderdaad geen stukken voorgelegd die de familieband tussen hem en die persoon kunnen bewijzen, heeft hij door zijn gedetailleerde kennis en de voorgelegde foto's wel diens verklaringen in de mate van het mogelijke getracht te onderbouwen. Verzoeker verklaarde dat hij geen andere stukken kon voorleggen omdat deze oom bij de machtsovername met zijn gezin naar het buitenland is gevlucht en hij zijn persoonlijke stukken heeft meegenomen, hetgeen de Raad aanneemt als een bevredigende verklaring in de zin van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Opnieuw stelt de Raad vast dat de verklaring van verzoeker dat het geweld tussen de families niet escaleerde voor de machtsovername omwille van de maternale oom die werkte voor het leger en de goede contacten van diens vader met de districtschef, weerklank vindt in de hoger aangehaalde landeninformatie van voor de machtsovername. Hierin werd immers gesteld dat “gewone” Afghanen niet gemakkelijk wraak kunnen nemen op mensen met een machtspositie en mensen die beschermd worden door gewapende mannen en beveiliging. De Raad volgt het standpunt van verweerder dan ook niet dat de verklaringen van verzoeker weinig plausibel zouden zijn in de Afghaanse context en Pasjtoense tradities.

Zoals verweerder in de bestreden beslissing terecht heeft vastgesteld, zijn er wel enkele inconsistenties aangaande een aantal data, zoals het precieze tijdstip waarop de eerste gsm werd gegeven of het tijdstip waarop de eerste gsm door de ouders van het meisje werd ontdekt of hoeveel maanden voor de machtsovername verzoeker en het meisje werden geslagen nadat zij was weggelopen naar verzoeker. De Raad volgt evenwel het betoog van verzoeker dat in deze moet rekening gehouden worden met het tijdsverloop sedert de gebeurtenissen en de twee gehoren bij verweerder en dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas, de Raad er niet van ontslaan de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Concluderend kan gesteld worden dat verzoeker zijn relaas wat betreft de relevante bijzonderheden wel redelijkerwijs aannemelijk heeft gemaakt en dat zijn verklaringen stroken met de voorgelegde landeninformatie.

De Raad stelt in het licht van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet vast dat verzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt, zijn voorgelegd, er een bevredigende verklaring is gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen, de verklaringen van verzoeker samenhangend en aannemelijk zijn en in lijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek, hij zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend en de algemene geloofwaardigheid is komen vast te staan. Bijgevolg kan aan verzoeker het voordeel van de twijfel worden toegekend.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker, cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door de partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een (toegeschreven) politieke of religieuze overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. De Raad treedt immers, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA “Country Guidance” van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de straffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban het hele grondgebied controleren, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “Country Guidance” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken. Verweerder was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota's of andere elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES